Súd:	Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka:	5C/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6119419170
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Peter Bebej
ECLI:	ECLI:SK:OSDK:2020:6119419170.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Q. W., K.. XX.XX.XXXX, O. I. XX, zastúpeného JUDr. Alexandrou Machanovou, advokátkou, so sídlom v Senci, Mierové námestie 19, proti žalovanej: Q. Z.Ľ., K.. XX.XX.XXXX, O. P. S., K. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Ivanom Ilavským, advokátom, so sídlom v Dolnom Kubíne, Martina Hattalu 2159/38, v spore o zaplatenie sumy 2.774,80 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.971,- eur s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 17.10.2019 až do jej zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

III. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu iniciujúcim upomínacie konanie podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“), doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 16.10.2019 ako súdu kauzálne príslušnému na takéto konanie (ďalej len „upomínací súd“), sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.774,80 eura s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 803,80 eura za obdobie od 21.09.2018 až do jej zaplatenia a zo sumy 1.971,- eur za obdobie od 17.10.2019 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Odôvodnil ho tým, že v decembri roku 2017 bolo žalobcovi dovezené osobné motorové vozidlo vo vlastníctve žalovanej za účelom jeho opravy, nakoľko žalobca v tom čase vykonával podnikateľskú činnosť v oblasti opravy cestných motorových vozidiel, ktorú ukončil k 01.10.2019. Žalovaná je v technickom preukaze k osobnému motorovému vozidlu evidenčné číslo O., továrenskej značky RENAULT Laguna, VIN: B. (ďalej len „MV“) ako osoba, na ktorú bola prevedená držba MV. Žalobca riadne vykonal na vozidle vo vlastníctve žalovanej opravy v hodnote 803,80 eura a dňa 19.12.2017 vystavil žalovanej faktúru č. 20150222 na sumu 803,80 eura splatnú 26.12.2017, ktorú žalovaná neuhradila. Na jej úhradu ju vyzval prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý žalovanej zaslal Posledný pokus o zmier zo 17.09.2018 a vyzval žalovanú na úhradu faktúry, obvyklého parkovného a trov právneho zastúpenia v lehote 3 dní odo dňa uvedeného v záhlaví tohto listu, avšak bezvýsledne, lebo žalovaná svoj dlh neuhradila. Žalovaná vo svojich ústnych vyjadreniach uviedla, že ona si danú opravu neobjednala, avšak z predložených listinných dôkazov vyplýva, že práve ona je jediným oprávneným držiteľom MV a teda takýmto postupom sa bezdôvodne obohatila o sumu vo výške 803,80 eura zodpovedajúcu hodnote opravy vykonanej na MV v jej vlastníctve. Žalovaná zároveň žalobcovi doručila zápisnicu o trestnom oznámení, v ktorej uvádza, že MV údajne predala tretej osobe, avšak tieto

skutočnosti nenahlásila príslušnému dopravnému inšpektorátu a vec ďalej neriešila až do obdržania výzvy od právneho zástupcu žalobcu, kedy pristúpila k podaniu daného trestného oznámenia. Žalovaná ďalej v zápisnici o trestnom oznámení uznáva svoj záväzok voči žalobcovi, a to tak, že uvádza, že jej konaním tretej osoby, ktorá mala od nej údajne dotknuté motorové vozidlo kúpiť, vznikla škoda vo výške 1.653,46 eura, ktorej náhradu si v trestnom konaní uplatnila. Z uvedeného vyjadrenia žalovanej jednoznačne vyplýva uznanie nároku žalobcu, nakoľko si uvedenú sumu, ako škodu, ktorá jej vznikla, uplatňuje voči tretej osobe. Na základe uvedeného vyplýva, že žalovaná je v zmysle platných právnych predpisov jedinou oprávnenou držiteľkou MV, v trestnom konaní si uplatňuje nárok na náhradu škody, z čoho vyplýva, že nárok žalobcu uznáva. Žalobca žalovanú vo výzve zo 17.09.2018 vyzval na zaplatenie odplaty za skladné, nakoľko žalovaná si do dnešného dňa svoje motorové vozidlo od žalobcu neprevzala a toto je stále uskladnené u žalobcu a žalobca si preto touto žalobou zároveň uplatňuje skladné v podobe obvyklého parkovného v danom čase a mieste vo výške 3,- eurá/za deň skladovania (parkovania), čo činí 1.971,- eura za 657 dní skladovania/parkovania za obdobie od 27.12.2017 do 16.10.2019.

3. Proti platobnému rozkazu, ktorý upomínací súd v uvedenej veci podľa návrhu na vydanie platobného rozkazu vydal 22.11.2019 pod sp. zn. 20Up/1074/2019, podala žalovaná včas odpor s odôvodnením vo veci samej podaním z 18.12.2019. V jeho odôvodnení uviedla, že nárok uplatnený žalobcom voči nej neuznáva v celom rozsahu. K jednotlivým tvrdeniam žalobcu v návrhu na vydanie platobného rozkazu uviedla, že 24.08.2017 MV predala tretej osobe - X. W., K.. XX.XX.XXXX, O. J. XX, XXX XX Z., ktorý v rovnaký deň MV prevzal (teda aj nadobudol vlastnícke právo k MV) a zaplatil zaň kúpnu cenu v sume 1.300,- eur, čo môže dosvedčiť aj jej syn V. Z., ktorý sa osobne zúčastnil odovzdania a prevzatia MV. Odovzdania MV sa zúčastnil rovnako aj Q. X.. Zároveň sa X. W. zaviazal poskytnúť jej súčinnosť v súvislosti s prihlásením MV naňho ako držiteľa. Za týmto účelom sa pokúšala telefonicky kontaktovať X. W., avšak bezúspešne (na telefonáty nereagoval). Žalobca v návrhu neuvádza, kto mu MV na vykonanie opravy priviezol a teda kto s ním uzavrel ústnu alebo písomnú zmluvu o oprave motorového vozidla. Poukázala na to, že MV nikdy neodovzdala/nedoviezla žalobcovi, či už sama alebo prostredníctvom tretej osoby. V čase odovzdania MV žalobcovi osobou jej doteraz neznámou (či už X. W. alebo niekým iným), nebola už jeho vlastníkom (a ani v súčasnosti nie je jeho vlastníkom), a teda sa bezdôvodne obohatiť nemohla. Nikdy neuzavrela so žalobcom ani písomne ani ústne žiadnu zmluvu o oprave motorového vozidla a ani na takýto úkon žiadnej osobe neudelila splnomocnenie a teda žiadny záväzkový vzťah medzi žalobcom a ňou neexistoval a neexistuje. Podľa nej nie je pasívne legitimovaná v tomto spore. Navrhla vykonať dôkaz - výsluch ako svedkov jej syna V. Z. a Q. X., ktorý sa zúčastnili odovzdania a prevzatia MV a výsluch svedka V. W. (správne X. W.), ktorý kúpil a prevzal MV za účelom preukázania, že nebola v čase vykonania opravy vlastníkom MV a ani si neobjednala jeho opravu. K žalobcom tvrdenému uznaniu záväzku uviedla, že jej výpoveď v zápisnici o trestnom oznámení nie je absolútne žiadnym uznaním záväzku ňou voči žalobcovi, čo do dôvodu a rozsahu. K žalobcom uplatňovanému skladnému z dôvodu, že MV od žalobcu neprevzala, uviedla, že MV nemohla prevziať, nakoľko nie je vlastníkom, predala ho. Namietla aj výšku skladného, nakoľko žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, na základe čoho si uplatňuje skladné vo výške 3,- eurá na deň. Navrhla, aby súd zrušil platobný rozkaz.

4. Včasným podaním odporu žalovanou s vecným odôvodnením došlo s poukazom na § 11 ods. 5 ZoUK ex lege k zrušeniu platobného rozkazu.

5. Žalobca prostredníctvom zástupcu vo vyjadrení k odporu žalovanej danom podaním zaevidovaným do ESS 23.01.2020, ktorým súčasne na výzvu upomínacieho súdu navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), uviedol, že žalovaná je v technickom preukaze MV uvedená ako osoba, na ktorú pán V. 20.02.2017 previedol držbu tohto MV a bolo teda jej povinnosťou podstúpiť všetky administratívne kroky a uhradiť všetky správne poplatky, aby bola náležite zaregistrovaná ako vlastník tohto motorového vozidla a aby s ním mohla následne ako vlastník aj nakladať. Žalovaná však zákonný postup nedodržala a v odpore uvádza, že dňa 24.08.2017 MV údajne predala tretej osobe. Poukázal na to, že k predaju motorových vozidiel sa vzťahujú presne zákonom vymedzené postupy a kroky. Pokiaľ žalovaná nepodnikla všetky potrebné kroky k tomu, aby bola v technickom preukaze evidovaná ako vlastník MV, nemohla pristúpiť k jeho predaju tretej osobe a MV je až do dnešného dňa v jej držbe a teda ona sama a jediná zodpovedá za žalobcom uplatnený nárok. Žalovaná navrhuje, aby údajný predaj MV, ktorý bol nemožný, nakoľko na to neboli splnené zákonné a administratívne predpoklady, dosvedčil jej syn a aj pán X.. Prípadné svedectvo syna žalovanej a ich známeho pána X. považuje už v tejto chvíli za neobjektívne a

nehospodárne, nakoľko aj syn žalovanej má záujem na priaznivom výsledku tohto sporu pre jeho matku a na strane druhej, ak neurobila žalovaná potrebné kroky k nahláseniu svojej osoby ako vlastníka MV, nemohla takéto vozidlo predávať, takže čokoľvek by svedkovia k tejto veci uviedli, bolo by irelevantné. Nakoľko žalovaná je v technickom preukaze sama jediná evidovaná ako oprávnený držiteľ MV, je úplne irelevantná jej námietka, že ona MV do servisu nedoniesla, podstatnou je skutočnosť, že ona sa takýmto postupom bezdôvodne obohatila, lebo MV v jej vlastníctve bolo zhodnotené a teda hodnota majetku evidovaného na jej meno vzrástla. Žalovaná síce uvádza, že nie je vlastníkom MV, avšak žalobcom predložené listinné dôkazy, a to technický preukaz a doklad o poistení vozidla preukazujú, že žalovaná je evidovaná ako jeho vlastník a oprávnený držiteľ. Zotrval na tvrdení, že uplatnenie si nároku zo vzniknutej škody v trestnom konaní žalovanou voči tretej osobe je zo strany žalovanej uznaním žalobcom uplatneného nároku a na primeranosti a obvyklosti výšky ním uplatneného skladného 3,- eurá/deň. Žalovaná sama uviedla, že ju vyzval na prevzatie MV, čo odmietla a teda sama vyvolala stav, že toto MV sa stále nachádza u neho.

6. Nakoľko žalobca prostredníctvom svojho zástupcu vo svojom vyjadrení k odporu žalovanej súčasne podal návrh na pokračovanie v konaní, podaním upomínacieho súdu z 23.01.2020 bola táto vec s poukazom na § 14 ods. 3 ZoUK postúpená tunajšiemu súdu ako súdu vecne a miestne príslušnému na jej prejednanie (§ 12 až § 14 CSP).

7. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu daného podaním z 09.03.2020 v celom rozsahu zotrvala na skutočnostiach ňou uvedených v podanom odpore a na výsluchu ňou navrhovaných svedkov. V tomto spore nie je pasívne legitimovaná, nakoľko neuzatvorila žiadnu zmluvu o oprave motorového vozidla. Podľa všetkého si mal uvedenú opravu objednať X. W. ako nový vlastník MV. Odhlásenie a prihlásenie MV mal urobiť kupujúci X. W.. Tento jej následne neposkytol žiadnu súčinnosť k odhláseniu a prihláseniu MV. Tvrdenie žalobcu, že sa bezdôvodne obohatila, keďže vozidlo bolo zhodnotené, považuje za irelevantné, nakoľko v tom čase už nebola jeho vlastníkom (a ani v súčasnosti nie je). Navrhla žalobu v celom rozsah zamietnuť.

8. Na predbežnom prejednaní sporu 01.06.2020:
8.1. zástupca žalobcu uviedol, že všetky nimi predložené listinné doklady svedčia o tom, že vlastníčkou MV je žalovaná. Už pred týmto sporom prebiehalo na tunajšom súde konanie pod sp. zn. 10Csp/40/2018, v ktorom si žalobca uplatnil takéto isté nároky, ale titulom náhrady škody, avšak po predbežnom prejednaní sporu, kde nebola umožnená zmena žaloby a konajúca sudkyňa konštatovala, že sa nejedná o škodu, zobrali žalobu späť. Pre žalobcu je daná situácia neúnosná. Žalovaná ju odmieta riešiť. Nech si príde zobrať MV a zaplatí za jeho opravu. Nie je možné, aby MV trčalo 3 roky na dvore žalobcu. Navrhol vo veci vypočuť ako svedka otca žalobcu, ktorý vykonával spolu so žalobcom opravy na MV. MV priniesol do opravy taký mladý muž, ktorý tvrdil, že je to auto jeho tety a predložil od tohto auta všetky doklady, ktoré aj súdu predložili, a to v origináloch. Žiadna písomná objednávka nebola spisovaná. Navrhol pripojiť spis OR PZ Dolný Kubín ČVS: ORP-696/OO-DK-2018;
8.2. zástupca žalovanej uviedol, že v spise 10Csp/40/2018 by mali byť v zápisnici zachytené výpovede, resp. vyjadrenia žalobcu a jeho otca, z ktorých vyplynulo, že tou osobou, ktorá vozidlo priniesla, mal byť nejaký pán W., ktorého sa aj snažili nájsť, tiež ho vyhľadávali aj cez internet. Pripojil sa k navrhovanému dôkazu oboznámením spisu tunajšieho súdu sp. zn. 10Csp/40/2018. Žalovaná nemá ani vodičský preukaz a pri predaji jej syn urobil aj fotokópiu prvej strany občianskeho preukazu X. W..

9. Na pojednávaní 13.07.2020:
9.1. zástupca žalobcu uviedol, že s ohľadom na poskytnuté predbežné právne posúdenie veci chce zobrať žalobu späť v časti uplatneného parkovného vo výške 1.971,- eur spolu s uplatneným príslušenstvom z tejto sumy, na čo bol sudcom upozornený na to, že akékoľvek podanie - o to viac podanie vo veci samej, možno s poukazom na § 125 ods. 1 CSP učiniť len spôsobom vyplývajúcim z tohto ustanovenia. Spochybňuje tú údajnú kúpu, toto je základná vec vyplývajúca zo zákona, podľa neho rozhodujúca. Je tu nejaká evidencia na dopravnom inšpektoráte, ktorá je záväzná a má určité postavenie v našom právnom štáte;
9.2. zástupca žalovanej uviedol, že zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že novým majiteľom MV sa stal jednoznačne X. W., ktorý sa vyhýba zaplateniu opravy a jeho prevzatiu. Žalovaná bola zapísaná v technickom preukaze ako držiteľ MV. Jeho skutočným vlastníkom bol jej syn V. Z., ktorý si ho kúpil za vlastné peniaze. Žalovaná nebola prítomná pri predaji, lebo jednoznačne vedela, že auto sa predáva,

lebo so synom žije v spoločnej domácnosti a sama nedisponuje vodičským preukazom. Vedela, že V. Z. tam pôjde s kamarátom a nepovažovala za potrebné, aby ona ako tretia osoba tam tiež bola prítomná.

10. Žalobca prostredníctvom zástupcu podaním doručeným súdu elektronicky 08.09.2020 zobral žalobu zo 16.10.2019 v časti uplatneného skladného/parkovného vo výške 1.971,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.971,- eur od 17.10.2019 do zaplatenia späť a žiadal súd o zastavenie konania v tejto časti.

11. Na pojednávaní 21.09.2020:
11.1. zástupca žalobcu opätovne poukázal na výsluchy svedkov, z ktorých vyplynulo, že na stretnutí, kde malo dôjsť k predaju MV, žalovaná nebola, bol tam len V. Z. a v tejto súvislosti poukázal na zásadu, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako má sám. Bolo síce hovorené, že MV malo byť na žalovanú zapísané len formálne. Ak by však takúto možnosť pripustil, šlo by o schvaľovanie trestného činu a obchádzanie zákona, pretože, ak syn žalovanej mal nejaké záväzky, mal si ich riadne uhradiť. Trval na tom, že k prevodu MV riadnym spôsobom nedošlo a preto zotrval na podanej žalobe v časti nedotknutej jej čiastočným späťvzatím;
11.2. zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná nemá žiadne námietky voči čiastočnému späťvzatiu žaloby. Žiadal žalobu zamietnuť a v prípade akceptovania ich návrhu priznať náhradu trov konania v plnej výške. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že vlastníkom MV bol X. W., t. j. žalovaná dané vozidlo riadne predala, ako to uvádzal. Žalovaná nie je v tomto spore pasívne legitimovaná a nemala prečo byť žalovaná.

12. Vo veci boli vypočutí ako svedkovia:
12.1. V. Z. (syn žalovanej), ktorý vo výpovedi uviedol, že MV bolo jeho autom, ale nebolo na neho písané, ale bolo písané na žalovanú preto, lebo mal na seba vedenú exekúciu. Potom, ako sa mu pridružili finančné problémy a stratil prácu, chcel MV predať, dal aj inzerát, na ktorý mu zavolal X. W. a s ktorým sa dohodli, že sa stretnú pri Tescu. Tam sa aj stretli na parkovisku za Tescom v P. S.. Prišiel tam aj s jeho kamarátom Q. X.. X. W. tam prišiel so svojou matkou aj so psíkmi. Hovoril, že potrebuje súrne auto, lebo sa potrebuje narýchlo dostať do Bratislavy, kde má veľkú zákazku, že mu ukradli auto, ktoré mal, a to novú Škodu Scout. Dohodli sa a peniaze za auto vyplácala mama X. W.. Dohodli sa, že keď sa vráti z Bratislavy, tak sa ozve a doriešia prepis auta. On si ešte odfotil jeho občiansky preukaz, ktorý položil na kapotu toho auta, aby mal k dispozícii údaje potrebné pre prepis. Vtedy X. W. uverili, že je to tak, ako hovoril a že sa prepis dotiahne po jeho návrate z Bratislavy. On sa však už potom neozval. Nedalo sa mu dovolať a potom už len prišla informácia s tou udalosťou, ktorá je predmetom tohto sporu. To, že osoba, ktorá prišla s X. W., bola jeho mama, zistil následne z profilov na facebooku, tiež sa na to pýtal jedného jeho známeho, ktorý pochádza z Z., ktorý mu to potvrdil. Pôvodne sa dohodli na kúpe MV za 1.300,- eur, ale spustil a vyplatili mu 1.100,- eur a ešte sa zaviazal, že zaplatí aj kontrolu originality auta, ktorá bola potrebná na prepis;
12.2. Q. X. vypovedal, že s V. Z. spolu prišli na aute Renault Laguna (MV) na parkovisko za Tescom v P. S.. Dôvodom toho bolo, že V. Z. chcel to auto už dlhšie predať. Žalovaná tam vtedy prítomná nebola. Tam k nim prišiel W., jeho meno už presne uviesť nevie a prišiel tam aj s mamou. Prišli autom, asi na Fabii a na ruke tá teta mala aj psíka. Potom im p. W. rozpovedal príbeh, prečo to auto potrebuje a že ho potrebuje súrne. Rozprával tak presvedčivo, že on mu aj uveril. Hovoril, že potrebuje sa dostať autom do Bratislavy, kde mal pracovať na nejakej stavbe, že už je v omeškaní, že už mal byť v Bratislave, že mu niekoľko týždňov dozadu ukradli auto aj s vercajchom. Potom vie, že sa spolu rozprávali, niečo aj spisovali, ale on tomu nevenoval pozornosť. Aj si vymieňali nejaké údaje, myslím, že fotili aj občiansky preukaz na tom aute. Keď už odišli, tak mu V. Z. ukazoval, že mu boli peniaze vyplatené. Nevravel mu koľko, ale videl, že má pri sebe peniaze. Keď sa rozišli, tak p. W. odišiel na tom aute, ktoré bolo V. a jeho matka na tom aute, na ktorom spolu prišli na to stretnutie. V. Z. aj ponúkol p. W., aby sa povozil, aby si auto vyskúšal, čo tento aj využil. Ten mu na to povedal, že je to v poriadku, že keď má auto aj nejaké chyby, že jemu to nevadí. Aj mu povedali, že MV nie je v stopercentnom stave. Spýtal sa ich, či MV zájde do Bratislavy. Povedali mu, že zájde a to mu stačilo;
12.3. Q. W. (otec žalobcu) vypovedal, že k nim do servisu prišiel jeden chlapík volal sa W. s vozidlom Renault 15Dci asi Megan, combi, červenej farby, ktorý požiadal o jeho opravu a žiadal zistiť závady vozidla. Najprv sa zdalo, že je problém v spojke, ale nebola to spojka, ale problém bol v prevodovke. Bol o tejto závade oboznámený a požiadal o opravu. Keď prišiel s MV, bolo zistené, že to vozidlo nie je jeho. Keď to zistili, tak im povedal, že MV má požičané od tety. Povedal, že treba to opraviť, lebo on to musí vrátiť. Tým pádom to skončilo. Papiere on s menovaným neriešil, to riešil žalobca. Vie, že ukázal

papiere od MV, to sa vždy ukazuje. Jeho nikto nekontaktoval z polície ohľadne tohto MV. Myslí, že p. W. nechal na seba nejaké číslo;
12.4. X. W. vypovedal, že MV kúpil od syna žalovanej. Na miesto kúpy ho priviezla jeho matka, ale pri dojednávaní kúpy nebola. Okrem syna žalovanej tam ešte ktosi bol, ale už si nepamätá kto. MV kúpil asi za 1.200,- eur, ale výšku kúpnej ceny si už presne nepamätá. Asi po týždni sa mu MV v Bratislave pokazilo. Našli servis v Turni pri Senci, kde MV dotiahli. Týchto informoval, že MV kúpil a chcel vedieť, čo sa pokazilo a koľko by oprava stála. Povedal im, za koľko MV kúpil a že ak by oprava mala stáť viac ako je kúpna cena, nech si MV nechajú a zoberú súčiastky, ktoré chcú a dajú sa použiť. Tá osoba, s ktorou jednal, mu sama navrhla, že ak chce, že môže dať to auto zošrotovať a že zoberú si oni z neho súčiastky, ktoré by potrebovali. Vtedy rozprával s takým mladších chalaniskom, zhruba v jeho veku. Aj sa mu predstavil, ale už si na jeho meno nepamätá. Zhruba po 3 mesiacoch mu volali z opravovne a povedali, že je tam niečo so spojkou a že oprava by stála 800,- eur pokiaľ ide o náklady na súčiastky plus práca. On im povedal, že takáto oprava je pre neho zbytočná, aby si MV nechali a postupovali podľa variantu, ktorý si dohodli. On neurobil žiadne právne kroky na to, aby sa previedlo vlastnícke právo k MV na žalobcu.

13. Zo skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov vyplýva, že žalovaná nebola vlastníkom MV v čase, kedy bolo MV odovzdané X. W.S. žalobcovi za účelom jeho opravy. Tým žalovaná nie je v tomto spore pasívne vecne legitimovanou, nakoľko táto ako nevlastník MV, ktoré danou opravou malo byť podľa žalobcových tvrdení „zhodnotené“ a práve v súvislosti s týmto „zhodnotením“ malo podľa žalobcu dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia, sa žalovaná týmto spôsobom nemohla na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť.

14. Z výpovedí svedkov (Z., X. a W.) vyplýva, že vlastníkom MV pred jeho kúpou dňa 24.08.2017 X. W., bol syn žalovanej V. Z., ktorý ho v uvedený deň odpredal na parkovisku pred Tescom P. S. X. W. za sumu 1.100,- eur, pričom hneď po kúpe (pri ktorej bol prítomný aspoň v určitom okamihu aj svedok Q. X., v sprievode ktorého na miesto kúpy V. Z. prišiel a na ktoré sa dostavila spolu s kupujúcim X. W. aj jeho matka) si X. W. MV prevzal a na ňom odišiel. Práve X. W. bol ten, kto (nesporne) priviezol vozidlo k žalobcovi na opravu, čo potvrdil aj otec žalobcu - svedok Q. W., st., keď uvedené vyplýva aj z úradného záznamu nachádzajúceho sa v spise OO PZ v Dolnom Kubíne ČVS: ORP-696/00-DK-2018 spísaného dňa 18.10.2018. X. W. svoju totožnosť v servise preukázal občianskym preukazom A. XXXXXX a oznámil aj svoje telefónne číslo. Podľa žaloby (návrhu na vydanie platobného rozkazu) malo dôjsť k odovzdaniu MV na opravu „v decembri 2017“, kdežto zo zmieneného úradného záznamu vyplýva, že sa tak malo stať už dňa 10.11.2017. Nepochybne sa tak stalo v čase, kedy podľa žalobcom predloženého osvedčenia o evidencii tohto MV (tzv. veľkého technického preukazu), podľa ktorého ohľadne daného MV s EČ: O., ktoré bolo zapísané na V. Q., V. V.Z., O. XXX/XX ako vlastníka a súčasne aj držiteľa, bol v časti „Záznamy o prevode vozidla na inú osobu“ vykonaný na DI v O. zápis žalovanej (jej mena, priezviska, dátumu narodenia a adresy).

15. Žalujúca strana svoje tvrdenia ohľadne vlastníctva MV, ktoré podľa nej má vlastniť žalovaná, odvodzoval výlučne len z údajov vyplývajúcich z ním predloženej kópie veľkého technického preukazu od daného MV.

16. Z ustanovenia § 111 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien (ďalej len „ZoCP“) vyplýva, že evidencia vozidiel predstavuje informačný systém Policajného zboru, ktorý sa vedie na účely získavania informácií o vlastníkoch a držiteľoch vozidiel, osobách ich zastupujúcich, osobách oprávnených konať za vlastníka alebo držiteľa vozidla, technických údajov vozidiel, vydaných dokladoch, tabuľkách s evidenčným číslom a poskytovania údajov z tejto evidencie. Za tým účelom ZoCP stanovuje v jednotlivých ustanoveniach povinnosti súvisiace s tam evidovanými údajmi (správnosťou, resp. aktuálnosťou takýchto údajov) ich vlastníkom (držiteľom), teda aj povinnosti súvisiace s prevodom vlastníctva (držby) motorového vozidla na inú osobu, ako je to zrejmé z § 114 a nasl. uvedeného zákona. Daná evidencia má teda evidenčný a správny charakter. Porušenia povinností niektorým zo subjektov, ktoré mu vyplývajú zo ZoCP, však nemajú žiadny priamy dopad na otázku nadobudnutia vlastníctva k motorovému vozidlu, ktoré sa nadobúda na základe právnych skutočností vyplývajúcich z ust. § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). V prípade zmluvného prevodu vlastníctva (§ 133 ods. 1 OZ) sa nadobúda vlastnícke právo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. ZoCP a ani iný právny predpis nijakým spôsobom „odchylne“ neupravuje otázku prevodu vlastníctva

k motorovému vozidlu a nestanovuje žiadne ďalšie predpoklady potrebné pre nadobudnutie účinkov prevodu vlastníctva z predávajúceho na kupujúceho.

17. V prejednávanej veci bolo z vykonaných dôkazov zistené, že žalovaná (napriek zápisu vyplývajúcemu z technického preukazu daného MV) nikdy nebola vlastníčkou MV, keď jeho vlastníkom už v čase zápisu žalovanej v zázname o prevode držby vozidla na inú osobu bol jej syn V. Z., ktorý MV následne 24.08.2017 zmluvne previedol na X. W., ktorému v ten istý deň po vyplatení kúpnej ceny MV odovzdal a X. W. si ho od neho prevzal, čím nadobudol k nemu vlastnícke právo. V čase, kedy X. W. odovzdal MV do servisu žalobcu za účelom opravy (nie je s ohľadom na čas kúpy a prevzatia MV X. W. rozhodné, či sa tak malo stať niekedy v decembri 2017, ako je uvádzané v návrhu, alebo už dňa 10.11.2017), bol už menovaný vlastníkom MV a teda jeho vlastníkom nebol nejaký iný subjekt, tobôž žalovaná, ktorá s ohľadom na výpovede svedkov jeho vlastníčkou nikdy nebola.

18. V súlade s tým, čo žalovaná strana uviedla v rámci obrany proti žalobcom (jeho zástupcom) tvrdenému uznaniu nároku žalovanou v zápisnici o trestnom oznámení spísanou dňa 24.09.2018 vo veci OO PZ ČVS: ORP-696/OO-DK-2018, súd uvádza, že prehlásenie žalovanej („... že si budem v trestnom konaní nárokovať náhradu škody vo výške 1.653,46 eura, ktorú nám X. W. týmto konaním spôsobil.“) ani pri veľkej dávke fantázie nemôže predstavovať uznanie nároku, ktorý si žalobca uplatňoval v tomto spore (dokonca podľa žalobcu zrejme aj toho, ohľadne ktorého zobral žalobu späť). Vôbec sa tu nejedná o jednostranný úkon, ktorým by žalovaná priamo vo vzťahu k žalobcovi uznávala ním v tomto spore uplatňovaný nárok.

19. Pretože žalovaná ako nevlastník MV sa nemohla na úkor žalobcu v súvislosti s ním realizovanou opravou MV, objednanou svedkom X. W., bezdôvodne obohatiť, súd žalobu v časti nedotknutej jej čiastočným späťvzatím, v rámci ktorej sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 803,80 eura s uplatneným 5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 21.09.2018 až do jej zaplatenia, zamietol pre nedôvodnosť žalobou (návrhom na vydanie platobného rozkazu) uplatneného nároku.

20. V časti, v ktorej zobral žalobca za súhlasu žalovanej žalobu späť, súd konanie postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

21. S ohľadom na plný úspech žalovanej v tomto konaní (v časti nedotknutej čiastočným späťvzatím žaloby) a to, že žalobca výlučne procesne zavinil zastavenie konania v tej časti, ktorej sa týkalo jeho čiastočné späťvzatie žaloby, súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP, postupujúc podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov tohto konania. O výške trov bude rozhodnuté s poukazom na § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.